

Protsentuaalselt kõige rohkem puu-elamuid on Karlova-aluses raioonis, kus aluspõhi on iseäranis halb, segaehitisi Narva uulis ja Toomi raioonis, s. o. laiendatud kiviehitiste piirkonnas, kus olemasolevaile puu-elamuile on lubatud teha vaid tulekindlaid juurde-ehitisi. Loomulik on samuti kiviellamute rohkus südalinnas. Et aga teisel kohal seisab 29 protsendiga uus Tamme linnaosa, kus ehitusmaterjali valik on vaba, see näitab, et sissejuurdunud arvamine, nagu oleks puu kõige odavam ehitusmaterjal, on viimasel ajal siiski nagu kõikuma löönud, Tamme linnaosas aitab selleks kaasa asjaolu, et kohal leidub ehituskõlblikku savi. Mis puutub katusesse, siis leidub Tartus kivi-, plekk-, papp- ja puukatuseid. Viimased on ehitussundmäärustes keeldud ning ongi osalt pärit ajast, millal ei olnud maksev praegune kitsendus. Maailmasõja ja sellele järgneval segasel ajal on ka juurde tekkinud teatav hulk puukatuseid. Kohalik omavalitsus on astunud samme nende ümberehitamiseks ning määranud kõrvaldamiseks.

Kõige rohkem leidub Tartus pappkatuseid (60,8%), teine koht on kiviellamuteil (16,5%), kolmandal seisavad plekkkatused (11,5%), viimasel — puukatused (5,9%); ülejäänud (5,3%) on kaetud segamaterjaliga.

Kõige rohkem soliidsemat katet — plekki ja kive — on südalinnas, kuigi üksikult võetult siingi leidub rohkem pappkatuseid; puukatused puuduvad südalinnas ja Toomil. Arvult kõige rohkem — 41 — on puukatuseid Karlova-aluses raioonis, mis alles Eesti riigi ajal linnaga liideti. Uutes Tamme ja Ropka-Piiskopi linnaosades domineerivad kiviellamute, mis on seletatav osalt sellega, et nende linnaosade hoonestamise hooaja alul ei olnud häd plekki ega pappi saada, kuna betoonkatusekive valmistasid kohalikud ettevõtjad.

Nagu näeme, domineerivad pappkatused igas ehitusmaterjali liigis. Isegi ligikaudu $\frac{1}{3}$ kiviellamuid on kaetud papiga; seda tehakse vaid majanduslikel kaalutlusil, kuna konstruktiivselt põlised kiviehitised nõuavad soliidsemat katusekatet. Sellest seisukohast eeltoodud tabelit vaadeldes leiame, et kõige ebaratsionaalsemalt on kaetud katused Karlova-aluses raioonis, kus kõik kiviellamud on varustatud pappkatusega; ratsionaalseimaks osutub südalinn, kus papiga kaetud kiviellamuid on vaid 22,6%. Pappkatustega puu-elamuid leidub kõige väiksemal arvul Ropka linnaosas, protsentuaalselt aga Tamme linnaosas, kus nende tarvitamisvõimalus on eri määrusega piiratud.

ELAMUTÜÜPE.

Üldtunnustatud ehituspoliitika põhimõtte järgi peab jõukamale kodanikukihile määratud elamu pakkuma elanikele komforti ja vastama nende kalduvusile ja nõudeile. Kesk- ja töölisklassi elamu ehitamisel pannakse päärõhk tervishoiulisele küljele, kuna siin on lõppsõna majanduslikel kaalutlusil: keskklassi elamud peavad olema hinnalt kättesaadavad ning majanduslikult tulukad.

Elamuid liigitatakse harilikult: a) korterite arvu, b) põhiplaani ja c) korterite jaotuse järgi. Tehakse vahet 1) perekonna- ehk üksikellamute, 2) üüriellamute (mitmekorteriliste) ja 3) üürikasarmute vahel.